3416 c

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

CABINET MINISTRU
SG: 2818
13.07.2020

CONFORM CU ORIGINALUL

Nr. 9475M/ 30.06.2020

Nr. 5683 /M.R.P.
Data 08.07.2020 18.06

STIMATE DOMNULE SENATOR,

Referitor la interpelarea dumneavoastră, depusă la Senat în perioada 10 iunie - 15 iunie 2020, având ca obiect **„Educația sexuală"**, vă comunic următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 65 alin.(1), (2) și (5) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, curriculumul național din România include obiecte de studiu obligatorii și obiecte de studiu opționale care pot fi alese dintr-o listă aprobată de Ministerul Educației și Cercetării (MEC) sau elaborate la nivel local (în urma consultării cu elevii și cu părinții).

Disciplina Biologie este cuprinsă în trunchiul comun ca disciplină obligatorie, iar programa școlară este aprobată prin *OMEN nr. 3393/2017*.

Monitorizarea activității didactice se face conform precizărilor *OMECTS nr. 5547/2011 privind aprobarea Regulamentului de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar*. Prin actul normativ menționat sunt precizate 3 tipuri fundamentale de inspecție a unităților de învățământ preuniversitar: inspecția școlară generală a unităților de învățământ preuniversitar, inspecția tematică și inspecția de specialitate.

Inspecția școlară generală a unităților de învățământ preuniversitar reprezintă o activitate de evaluare generală a performanțelor diferitelor categorii de unități de învățământ, prin raportare explicită la politicile educaționale, scopurile și obiectivele dezirabile propuse sau la standardele asumate în funcționarea acestora.

Inspecția tematică reprezintă o activitate de evaluare sau control a/al unui domeniu/mai multor domenii particular(e) al/ale activității unităților de învățământ preuniversitar sau a/al personalului care deservește aceste instituții, în principal, a/al activității cadrelor didactice. În cadrul acestui tip de inspecție se realizează inclusiv activități de consiliere, în raport cu obiectivele concrete vizate.

Inspecția de specialitate care reprezintă o activitate de evaluare a competențelor profesionale/activității profesionale ale/a cadrelor didactice la nivelul disciplinei/disciplinelor de studiu sau activităților educaționale pe care acestea le susțin. Inspecția de specialitate vizează, în mod direct, calitatea activităților didactice în raport cu beneficiarii primari ai educației, respectiv antepreșcolarii, preșcolarii și elevii.

Activitatea de evaluare, consiliere și control extern și inspecția unităților de învățământ preuniversitar se poate realiza de către MEC și de inspectoratele școlare județene/al municipiului București.

Referitor la pct. 4 al interpelării menționăm că au existat cerințe, dar și limite ale structurării planurilor-cadru, care nu pot depăși, de exemplu, un număr maxim de ore pe săptămână în funcție de nivelul de dezvoltare al elevilor, de normele medicale în vigoare. Aceste probleme sunt cu atât mai actuale cu cât multe solicitări venite în ultima perioadă de timp vizează sistematic includerea unor discipline/obiecte de studiu în trunchiul comun. Trunchiul comun include achiziții validate ca esențiale și transferabile în situații noi. În fapt, nu orice problematică trebuie inclusă (cel puțin nu imediat) în trunchiul comun, având în vedere următoarele:

- în anumite momente, anumite conținuturi apar ca fiind necesare unui copil/unui tânăr; este însă nevoie de un timp pentru a vedea dacă propunerea este viabilă; acest lucru se poate realiza prin practicarea conținutului curricular, care trebuie să-și dovedească, pe termen lung, validitatea și relevanța, profunzimea și flexibilitatea procedurală (ca nucleu de coduri și procedee care-i sunt

Str. G-ral H. M. Berthelot nr. 28-30, Sector 1, București, România
Tel.: +4 021 405 62 23 Fax: +4 021 312 47 19 E-mail: cabinet@edu.gov.ro
www.edu.ro

proprii); pentru această perioadă de timp, tranzitorie, problematica respectivă poate fi inclusă în curriculumul la decizia şcolii, prin propunerea unei discipline cu statut de disciplină opţională;
- noile educaţii (de exemplu, Educaţie pentru sănătate, Educaţie sanitară, sexuală, Educaţie ecologică, Mass-media, Educaţie financiară, Drepturile omului, Educaţie pentru dezvoltare durabilă, Educaţie rutieră etc.) par a fi foarte importante prin faptul că răspund, prin tematică, unor nevoi; acestea nu constituie, însă, decupaje epistemologice ale unor domenii de cunoaştere, care să le dea progresie de la un an de studiu la altul, nu au profunzime şi nici flexibilitate procedurală; aceste aspecte limitează caracterul transferabil al competenţelor asociate problematicii respective în situaţii noi, mai ales dacă respectivele problematici apar la graniţa unor discipline sau ca dezvoltări ale unor capitole ale acestora. Noile educaţii îşi au locul în şcoală, dar în segmentul de opţionalitate (ca achiziţie pe o perioadă scurtă de timp şi la alegere cu alte selecţii epistemologice şi didactice).

Totodată, prevederile art.46 alin. (3) lit. i) din *Legea nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările*, precizează „(3) Organele de specialitate ale administraţiei publice centrale, autorităţile administraţiei publice locale, precum şi orice alte instituţii publice sau private cu atribuţii în domeniul sănătăţii şi în domeniul educaţiei sunt obligate să adopte, în condiţiile legii, toate măsurile necesare pentru:
i) derularea sistematică în unităţile şcolare, cel puţin o dată pe semestru, de programe de educaţie pentru viaţă, inclusiv educaţie sexuală pentru copii, în vederea prevenirii contactării bolilor cu transmitere sexuală şi a graviditătii minorelor."

Domeniul referitor la educaţia pentru viaţă, educaţia pentru sănătate, inclusiv educaţia sexuală, nu reprezintă un atribut exclusiv al sistemului educaţional, ci al unui ansamblu de instituţii şi structuri guvernamentale şi nonguvernamentale.

Astfel, în realizarea educaţiei sexuale, inclusiv în acţiunea de prevenire a sarcinilor nedorite la adolescente, este nevoie de participarea mai multor instituţii şi structuri guvernamentale (medicul de familie, medicul de medicină şcolară, asistenţa medicală comunitară, asistenţa socială etc.) şi nonguvernamentale specializate în domeniu care, împreună, trebuie să asigure nivelul de informare, educare, prevenire, consiliere şi tratament pentru întreaga populaţie. Nu în ultimul rând, rolul părinţilor este unul foarte important, standardele Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS) accentuând nevoia de cooperare între şcoală, familie şi comunitate, atunci când sunt concepute şi/sau implementate programe de educaţie sexuală. În acest context, educaţia pentru familie devine un pilon important în formarea elevilor în perioada adolescenţei.

Mulţumindu-vă pentru colaborare, vă asigur, stimate domnule senator, de toată consideraţia mea.

MONICA CRISTINA ANISIE

MINISTRU

ROMÂNIA MINISTERUL EDUCAŢIEI ŞI CERC MINISTRU

DOMNULUI SENATOR VLAD ALEXANDRESCU

Str. G-ral H. M. Berthelot nr. 28-30, Sector 1, Bucureşti, România
Tel.: +4 021 405 62 23 Fax: +4 021 312 47 19 E-mail: cabinet@edu.gov.ro
www.edu.ro